

Projekt u omi'a
28.07.2021r

**Uchwała Nr
Rady Miejskiej w Kolbuszowej
z dnia 2021 roku**

**w sprawie nadania nazwy „Bulwary nad Nilem im. Błogosławionego Księdza Kardynała
Stefana Wyszyńskiego” terenowi położonemu w miejscowości Kolbuszowa**

Działając na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713 ze zm.) **Rada Miejska w Kolbuszowej uchwala, co następuje:**

- § 1. Nadaje się nazwę „**Bulwary nad Nilem im. Błogosławionego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego**” terenowi położonemu w miejscowości Kolbuszowa, stanowiącemu część działek ewidencyjnych numer 1466/2 i 1478 (własność Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Wszystkich Świętych w Kolbuszowej) oraz działki ewidencyjne numer 1466/1, 1480/10, 1480/12 i 1480/2 (własność Gmina Kolbuszowa).
- § 2. Lokalizację terenu, o którym mowa w ust. 1 w sposób graficzny obrazuje załącznik do niniejszej Uchwały.
- § 3. Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr/21 Rady Miejskiej w Kolbuszowej

z dnia 2021 r.

w sprawie nadania nazwy „Bulwary nad Nilem im. Błogosławionego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego” terenowi położonemu w miejscowości Kolbuszowa

Wnioskiem z dnia 24.05.2021 r. Ksiądz Proboszcz Parafii pw. Wszystkich Świętych w Kolbuszowej wraz z Katolickim Stowarzyszeniem „Civitas Christiana” oddział w Kolbuszowej wystąpili o nadanie nazwy „Bulwary nad Nilem im. Błogosławionego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego” dla terenu w miejscowości Kolbuszowa stanowiącego część działek ewidencyjnych numer 1466/2 i 1478 (własność Parafia Rzymsko-Katolicka pw. Wszystkich Świętych w Kolbuszowej) oraz działki ewidencyjne numer 1466/1, 1480/10, 1480/12 i 1480/2 (własność Gmina Kolbuszowa).

Stefan Wyszyński urodził się 3 sierpnia 1901 roku w miejscowości Zuzela nad Bugiem, na pograniczu Podlasia i Mazowsza.

W roku 1910 Stefan uczęszczał do trzeciej klasy szkoły podstawowej z rosyjskim językiem nauczania, mieszczącej się w Andrzejewie, a dalej uczył się przy pomocy korepetytora. 31 października 1910 roku spotkała go pierwsza prawdziwa tragedia, stracił matkę, która umarła mając zaledwie 33 lata. Było to dla niego wielkim ciosem. Tuż przed śmiercią matka poleciła mu "ubrać się", co w rodzinie mającej bliski kontakt z czynnościami liturgicznymi zrozumiane zostało jako "przywdzianie szat kapłańskich". Śmierć matki nie załamała go ale skierowała ku Matce Niebieskiej - ku Tej, "która nie umiera".

Po wybuchu II wojny światowej z polecenia bpa Michała Kozala ukrywał się przed Gestapo we wsi Stanisławka w województwie lubelskim. W okresie powstania warszawskiego pod pseudonimem "Radwan III" był kapelanem Grupy AK Kampinos, działającej m. in. w Laskach, oraz szpitala powstańczego. Ksiądz Wyszyński nocą godzinami stał nieruchomo i błogosławił płonąca Warszawę, w kaplicy długo leżał krzyżem, modlił się za ginącą stolicę, za umierających ludzi i za tych, którym dane będzie przetrwać.

Po zakończeniu działań wojennych wrócił do Włocławka i zaczął organizować Seminarium Duchowne zniszczone w czasie wojny. W 1945 roku został rektorem seminarium, podjął też obowiązki redaktora tygodnika diecezjalnego "Ład Boży". W 1946 roku został mianowany biskupem ordynariuszem diecezji lubelskiej przez Ojca Świętego Piusa XII. Sakrę biskupią przyjął 12 maja na Jasnej Górze z rąk Prymasa Augusta Hłonda, po którym dwa lata

później przejął obowiązki Prymasa Polski. Został też wtedy arcybiskupem Gniezna i Warszawy.

12 stycznia na konsystorzu w Rzymie został mianowany przez papieża Piusa XII kardynałem, członkiem kolegium kardynalskiego. Nie mógł jednak osobiście odebrać kapelusza kardynalskiego, gdyż władze polskie odmówiły wydania mu paszportu. Jako jedyny polski kardynał brał udział w czterech konklawe: w 1958 roku, w 1963 roku oraz w sierpniu i październiku 1978 roku.

25 września 1953 roku Prymas został aresztowany i wywieziony z Warszawy w ramach represji komunistów wobec Kościoła katolickiego. Przetrzymany był w katolickich klasztorach z siostrą zakonną Marią Leonią Graczyk i księdzem Stanisławem Skorodeckim. Przebywał w następujących miejscach odosobnienia:

- Rywałd (25 września 1953 - 12 października 1953)
- Stoczek Warmiński (12 października 1953 - 6 października 1954)
- Prudnik (6 października 1954 - 27 października 1955)
- Komańcza (27 października 1955 - 26 października 1956).

25 października 1956 roku przyjechał do Komańczy Zenon Kliszko, wiceminister sprawiedliwości i poseł Władysław Bieńkowski. Prosimy Prymasa o niezwłoczny przyjazd do Warszawy z uwagi na zaistniałą tam sytuację polityczną. Rozmowy trwały dwie godziny. Prymas postawił warunki, które zostały przyjęte. Dotyczyły one:

- decyzji obsadzania stanowisk kościelnych przez biskupów,
- powrotu wszystkich biskupów na ich stanowiska biskupie,
- kontroli seminariów duchownych przez władze kościelne, a nie jak dotychczas, rządowe,
- praw do swobodnej katechizacji młodzieży,
- prawa do wydawania prasy katolickiej.

W 1957 roku rozpoczął nawiedzanie Polski przez kopię Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Nowennę zakończył 3 maja 1966 roku uroczystym Aktem Oddania Narodu Matce Bożej za wolność Kościoła w Polsce i świecie. W uroczystości wziął udział cały Episkopat Polski, także Karol Wojtyła.

W latach sześćdziesiątych czynnie uczestniczył w pracach Soboru Watykańskiego II. Na auli soborowej cieszył się wielkim uznaniem wśród biskupów świata. Na ręce Pawła VI

złożył memoriał Episkopatu Polski o ogłoszenie Maryi Matką Kościoła. Ojciec Święty spełnił tę prośbę 21 listopada 1964 roku.

Brał udział w wyborze Karola Wojtyły na papieża, który powiedział: "Nie byłoby na stolicy tego Papieża - Polaka, który dziś pełen bojaźni Bożej, ale i pełen ufności rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było Twojej wiary nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twojego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry i tego całego okresu dziejów Kościoła w Ojczyźnie naszej, który jest związany z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem". 22 października 1978 roku uczestniczył w inauguracji pontyfikatu Jana Pawła II. Przystępując do homagium, czyli uroczystego złożenia hołdu nowemu papieżowi przez kardynałów, gdy Prymas całował papieża w pierścień, Jan Paweł II na znak szacunku dla Wyszyńskiego uniósł się z tronu, ucałował go w rękę i uściśnął. W czerwcu 1979 roku Prymas Tysiąclecia przyjął, po raz pierwszy w Polsce widzialną Głowę Kościoła - Ojca Świętego - Jana Pawła II.

28 maja 1981 roku, w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, Prymas Tysiąclecia, Kardynał Stefan Wyszyński odszedł do Boga. Miał 80 lat. 57 przeżył w kapłaństwie, 35 lat był biskupem, 32 lata arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim oraz Prymasem Polski, 28 lat członkiem Kolegium Kardynalskiego. Pogrzeb Prymasa zgromadził w stolicy tysiące ludzi, zarówno wierzących, jak i niewierzących. Uroczystości pogrzebowe, którym przewodniczył sekretarz Stanu Watykanu kard. Agostino Casaroli odbyły się 31 maja. Trumna z ciałem Prymasa została umieszczona w podziemiach Bazyliki Archikatedralnej św. Jana Chrzciciela w Warszawie. W 1986 roku sarkofag Prymasa został przeniesiony z Krypty Arcybiskupów w podziemiach do poświęconej mu kaplicy, znajdującej się w lewej, północnej nawie świątyni.

29 maja 1989 z inicjatywy papieża Jana Pawła II rozpoczął się proces beatyfikacyjny Kardynała Stefana Wyszyńskiego, który zakończył się 6 lutego 2001 roku. Od momentu rozpoczęcia procesu przysługuje tytuł sługi Bożego. 3 maja 1994 roku został pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

Osoba księdza Prymasa jest obecnie symbolem umiłowania wolności, sprawiedliwości oraz czci dla człowieka. Stał się znakiem jedności wszystkich Polaków. Jesteśmy przekonani, że nadanie Bulwarom nad Nilem imienia Błogosławionego księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, będzie godnym uhonorowaniem tego wspaniałego kapłana, podtrzymaniem pamięci jego pracy i posługi, integralności rodziny i odzyskania niepodległości oraz suwerenności naszej Ojczyzny.

Podjęcie uchwały nadającej nazwę jest celowe i w pełni uzasadnione.

